2024/3129

20.12.2024

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE (EU) 2024/3129

af 13. august 2024

om forvaltningen af sikkerhedsstillelse i Eurosystemets kreditoperationer (ECB/2024/22)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2,

under henvisning til statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, 9.2, 12.1, 14.3, 17, 18.2, artikel 20, første afsnit, og artikel 22, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 18.1 i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank skal centralbankkredit ydes mod passende sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer.

(2) De aktiver, der kan stilles som sikkerhed i Eurosystemets kreditoperationer, er defineret i Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ([1]) og Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2014/31 ([2]).

(3) Eurosystemet har etableret kanaler, der skal gøre det nemmere at mobilisere sikkerhedsstillelse på både nationalt og grænseoverskridende grundlag ved hjælp af bl.a. værdipapirafviklingssystemer og trepartsagenter og ved hjælp af ordninger mellem centralbankerne i Eurosystemet for at sikre, at alle modparter får adgang til alle omsættelige og ikke-omsættelige aktiver, der er belånbare i Eurosystemets kreditoperationer.

(4) Samtidig er procedurerne for mobilisering og forvaltning af sikkerhedsstillelse i øjeblikket forskellige mellem de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, og de enkelte nationale centralbanker har hver deres egen praksis og driver hver deres egne systemer. Som følge heraf står modparterne over for en række forskellige procedurer, når de stiller sikkerhed over for Eurosystemet.

(5) For at øge den operationelle effektivitet og gennemsigtighed af Eurosystemets procedurer for mobilisering og forvaltning af sikkerhedsstillelse bør de nationale centralbanker modtage og forvalte sikkerhedsstillelse, der mobiliseres af modparter, på en harmoniseret måde, dvs. via standardiserede og operationelt ensartede processer, uanset hvor sikkerheden eller modparten befinder sig.

(6) Med henblik herpå har Eurosystemet vedtaget harmoniserede regler og ordninger for modtagelse og forvaltning af sikkerhedsstillelse og udviklet Eurosystemets system til forvaltning af sikkerhedsstillelse (Eurosystem Collateral Management System, herefter »ECMS«) som en fælles platform i Eurosystemet, der gør det muligt for de nationale centralbanker at modtage og forvalte belånbare aktiver og kontanter, der mobiliseres som sikkerhed af deres modparter.

(7) Da de retlige krav til mobilisering af gældsfordringer og yderligere gældsfordringer (additional credit claims, herefter »ACC'er«) imidlertid er forskellige på tværs af jurisdiktioner, bør de nationale centralbanker have mulighed for at forvalte den indenlandske mobilisering af sådanne aktiver uden for ECMS. På grund af deres art bør detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom (retail mortgage-backed debt instruments, herefter »RMBD'er«) desuden mobiliseres uden for ECMS.

([1]) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 af 19. december 2014 om gennemførelse af Eurosystemets pengepolitiske ramme (retningslinjen om dokumentationsgrundlaget) (ECB/2014/60) (EUT L 91 af 2.4.2015, s. 3).

([2]) Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2014/31 af 9. juli 2014 om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed og om ændring af retningslinje ECB/2007/9 (EUT L 240 af 13.8.2014, s. 28).

(8) Ud over sikkerhedsstillelse, der mobiliseres med henblik på at stille sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer, kan de nationale centralbanker efter eget skøn acceptere og forvalte sikkerhedsstillelse, der mobiliseres af modparter til ethvert af de øvrige formål, som fremgår af bilag V til denne retningslinje, og bør i den forbindelse kunne forlade sig på ECMS' tjenester.

(9) For at tilpasse Eurosystemets procedurer til de vedtagne markedsstandarder for forvaltning af sikkerhedsstillelse, og dermed bidrage til en effektiv forvaltning af sikkerhedsstillelse på tværs af det finansielle marked, har bestemmelserne i denne retningslinje som mål at følge de relevante regler i det fælles regelsæt for forvaltning af sikkerhedsstillelse for Europa (Single Collateral Management Rulebook, SCoRE).

(10) For nærværende kan modparter mobilisere sikkerhedsstillelse for Eurosystemets kreditoperationer via den indenlandske mobiliseringskanal, linkmobiliseringskanalen, korrespondentcentralbankmodelkanalen (herefter »CCBM-kanalen«) og, efter Eurosystemets godkendelse, direkte adgang-mobiliseringskanalen.

(11) Korrespondentcentralbankmodellen (correspondent central banking model, herefter »CCBM«) bør udvides for at lette mobiliseringen af omsættelige aktiver og ikke-omsættelige gældsinstrumenter med sikkerhed i belånbare gældsfordringer (non-marketable debt instruments backed by eligible credit claims, herefter »DECC'er«) a) i TARGET2-Securities (T2S)-transaktioner med automatisk sikkerhedsstillelse og b) til de øvrige formål, som fremgår af bilag V til denne retningslinje.

(12) De enkelte nationale centralbanker bør have mulighed for at åbne konti i godkendte værdipapirafviklingssystemer og/eller anvende tjenesteydelser fra trepartsagenter i andre jurisdiktioner end den jurisdiktion, hvor den nationale centralbank har sit hjemsted, uden at Eurosystemets godkendelse kræves, herunder i tilfælde, hvor den nationale centralbanks hjemlige jurisdiktion ikke har et godkendt værdipapirafviklingssystem eller en godkendt trepartsagent.

(13) Eurosystemet har fastsat belånbarhedskriterier, som værdipapirafviklingssystemer, links mellem værdipapirafviklingssystemer og trepartsagenter skal opfylde, når de anvendes til mobilisering af belånbare omsættelige aktiver og DECC'er. Disse kriterier bør ændres og konsolideres i én enkelt tekst af hensyn til sikkerhed, klarhed og gennemsigtighed.

(14) For at kunne drage fordel af de harmoniserede afviklingsprocedurer i T2S og dets funktion med automatisk sikkerhedsstillelse bør de nationale centralbanker kun modtage omsættelige aktiver og DECC'er på konti i T2S-værdipapirafviklingssystemer. De konti, hvorpå en modpart besidder omsættelige aktiver og DECC'er, før de mobiliseres, bør fortsat kunne besiddes i værdipapirafviklingssystemer uden for T2S.

(15) Ikke-omsættelige aktiver, med undtagelse af DECC'er, kan ikke afvikles i et værdipapirafviklingssystem. I det omfang de nationale centralbanker anvender ECMS til at mobilisere gældsfordringer og ACC'er som sikkerhedsstillelse, bør de nationale centralbanker registrere oplysninger om disse aktiver på den relevante konto for interne aktiver, der er åbnet enten i regnskaberne hos den nationale centralbank i den medlemsstat, hvor modparten er etableret, eller i regnskaberne hos den nationale centralbank, der fungerer som korrespondentcentralbank, alt efter hvad der er relevant.

(16) Eurosystemet bør inddrive eksterne omkostninger, som værdipapircentraler og trepartsagenter opkræver for omsættelige aktiver og DECC'er, der mobiliseres som sikkerhed, hos modparterne. De nationale centralbanker bør have tilladelse til at dække interne omkostninger i forbindelse med mobilisering og forvaltning af gældsfordringer, ACC'er og RMBD'er ved at opkræve gebyrer hos modparterne.

(17) Gennemførelsen af forvaltningen af sikkerhedsstillelse kunne drage fordel af, at de relevante bestemmelser er indeholdt i én separat retsakt. Dette vil gøre det muligt at fastsætte parametre vedrørende forvaltningen af sikkerhedsstillelse i et kompakt og selvstændigt format og vil gøre det muligt straks at strømline ændringer til de relevante rammer, når Styrelsesrådet har truffet de tilsvarende afgørelser.

(18) Denne retningslinje fastsætter derfor harmoniserede regler og ordninger for de nationale centralbankers modtagelse og forvaltning af sikkerhedsstillelse, der mobiliseres af modparter på nationalt og grænseoverskridende grundlag med henblik på at stille sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer og til de øvrige formål, som fremgår af bilag V til denne retningslinje, og erstatter bestemmelserne om forvaltning af sikkerhedsstillelse i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) som beskrevet i Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2024/3130 (ECB/2024/23) ([3]) —

VEDTAGET DENNE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne retningslinje fastsætter harmoniserede regler og ordninger for mobilisering og forvaltning af belånbar sikkerhed i henhold til Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ([4]) og/eller Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2014/31 ([5]) på nationalt eller grænseoverskridende grundlag med henblik på at stille sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem denne retningslinje og retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) har denne retningslinje forrang i spørgsmål, der falder ind under dens anvendelsesområde.

2. De nationale centralbanker anvender ECMS som en fælles platform i Eurosystemet til mobilisering og forvaltning af den i stk. 1 omhandlede sikkerhedsstillelse.

3. Uanset stk. 1 og 2 gælder følgende:

a) De nationale centralbanker kan vælge at forvalte den indenlandske mobilisering af gældsfordringer og yderligere gældsfordringer (ACC'er) uden for ECMS, i hvilket tilfælde artikel 6, stk. 1, 2 og 3, ikke finder anvendelse

b) De nationale centralbanker mobiliserer detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom (RMBD'er) uden for ECMS.

4. I alle tilfælde, hvor aktiver mobiliseres uden for ECMS, registrerer de nationale centralbanker oplysninger om disse aktivers værdi som sikkerhedsstillelse i ECMS.

5. De nationale centralbanker kan også anvende ECMS til at forvalte sikkerhedsstillelse, der mobiliseres til ethvert af de øvrige formål, som fremgår af bilag V.

Artikel 2

Definitioner

I denne retningslinje gælder følgende definitioner:

1) »yderligere gældsfordring« eller »ACC« (additional credit claim, ACC): en yderligere gældsfordring, som er belånbar i henhold til artikel 4 i retningslinje ECB/2014/31, med undtagelse af en RMBD

2) »aktivkonto« (asset account): a) i forbindelse med mobilisering af omsættelige aktiver og DECC'er: i) en konto, som en national centralbank har åbnet i sine egne regnskaber, ii) en konto, som er åbnet i et værdipapirafviklingssystems regnskaber eller i regnskaberne hos en anden national centralbank, der fungerer som korrespondentcentralbank, b) i forbindelse med mobilisering af ikke-omsættelige aktiver (undtagen DECC'er): i) en konto, som en national centralbank har åbnet i sine egne regnskaber, ii) en konto, som er åbnet i regnskaberne hos en anden national centralbank, der fungerer som korrespondentcentralbank. Sådanne konti, der er åbnet i et andet institut end hjemmecentralbanken, benævnes »konti for eksterne aktiver«; sådanne konti, der er åbnet i hjemmecentralbankens regnskaber, benævnes »konti for interne aktiver«

([3]) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2024/3130 af 13. august 2024 om ændring af retningslinje (EU) 2015/510 om gennemførelse af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2014/60) (ECB/2024/23) (EUT L, 2024/3130, 20.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2024/3130/oj).

([4]) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 af 19. december 2014 om gennemførelse af Eurosystemets pengepolitiske ramme (retningslinjen om dokumentationsgrundlaget) (ECB/2014/60) (EUT L 91 af 2.4.2015, s. 3).

([5]) Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2014/31 af 9. juli 2014 om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed og om ændring af retningslinje ECB/2007/9 (EUT L 240 af 13.8.2014, s. 28).

3) »bistående centralbank« (assisting central bank) eller »ACB«: en national centralbank, der yder bistand og rådgivning til en hjemmecentralbank om grænseoverskridende mobilisering af gældsfordringer

4) »automatisk sikkerhedsstillelse« (auto-collateralisation): automatisk sikkerhedsstillelse som defineret i artikel 2, nr. 7), i Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8) ([6]),

5) »bankdag« (business day): en bankdag som defineret i artikel 2, nr. 13), i retningslinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8)

6) »kontantkonto« (cash account): a) en hovedkontantkonto (main cash account, herefter »MCA«, b) en kontantkonto, der ikke er en eurokonto

7) »værdipapircentral« (central securities depository) eller »CSD«: en værdipapircentral som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 ([7])

8) »sikkerhedsstillelse« (collateral): alle omsættelige og ikke-omsættelige aktiver og kontanter, der er belånbare i henhold til retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) og/eller retningslinje ECB/2014/31 med henblik på at stille sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer, eller som mobiliseres til ethvert af de øvrige formål, som fremgår af bilag V til denne retningslinje

9) »forvaltningsdata om sikkerhedsstillelse« (collateral management data): data om belånbare aktiver, prisfastsættelsesoplysninger og snævre forbindelser

10) »realisering af sikkerhedsstillelse« (collateral realisation): den proces, hvorved en national centralbank håndhæver sine rettigheder over aktiver, der er mobiliseret som sikkerhed, til dækning af forfaldne udestående fordringer

11) »omfordeling af sikkerhedsstillelse« (collateral reallocation): den proces, hvorved aktiver flyttes fra den konto, der blev udpeget på tidspunktet for mobiliseringen, til en anden konto

12) »værdi af sikkerhedsstillelse« (collateral value): det kreditbeløb, der kan ydes mod sikkerhedsstillelse fra en modpart, efter at haircuts og andre faktorer, som til enhver tid fastsat af Eurosystemet, uanset om de vedrører aktivet og/eller modparten, er blevet fratrukket

13) »sikkerhedspulje« (collateral pool): summen af de værdier af sikkerhedsstillelse, der kan henføres til aktiver og kontanter, der er mobiliseret af en modpart, og som opbevares i puljen

14) »sikkerhedsposition« (collateral position): en registrering af den sikkerhedsmæssige værdi af de aktiver og kontanter, der er mobiliseret som sikkerhed

15) »modpart« (counterparty): a) et institut, der opfylder belånbarhedskriterierne, som er fastsat i tredje del i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), og som således har adgang til Eurosystemets pengepolitiske operationer, og for så vidt angår adgang til intradag-kredit, en deltager, som opfylder belånbarhedskriterierne, der er fastsat i artikel 10, del II i bilag I til retningslinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8), eller b) en enhed, der stiller sikkerhed, som forvaltes af de nationale centralbanker til ethvert af de øvrige formål, som fremgår af bilag V til denne retningslinje

16) »korrespondentcentralbank« (correspondent central bank) eller »CCB«: en national centralbank, der handler på vegne af hjemmecentralbanken i en CCBM-ordning

17) »korrespondentcentralbankmodel« (correspondent central banking model) eller »CCBM«: en ordning, der er oprettet af Eurosystemet med det formål at sætte modparter i stand til at mobilisere belånbare aktiver på tværs af grænserne, hvor de nationale centralbanker fungerer som depotforvaltere for og som agenter for hinanden, og i henhold til hvilken: a) hjemmecentralbanken yder modparten kredit eller likviditet på grundlag af belånbare aktiver, som indehaves af modparten eller på dennes ordre på en konto udpeget af korrespondentcentralbanken, b) korrespondentcentralbanken handler på vegne af hjemmecentralbanken i forbindelse med sådanne belånbare aktiver og yder bistand og rådgivning, og c) den bistående centralbank i nærmere angivne tilfælde i forbindelse med gældsfordringer yder bistand og rådgivning

18) »gældsfordring« (credit claim): en gældsfordring, der er belånbar i henhold til artikel 2, nr. 13, i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60)

19) »kreditlinje« (credit line): den værdi af sikkerhedsstillelse, der kan stilles som sikkerhed for intradag-kredit i TARGET

20) »kreditposition« (credit position): det kreditbeløb, som hjemmecentralbanken yder en modpart, herunder eventuel sikkerhedsstillelsesværdi i sikkerhedspuljen, der er reserveret til et specifikt formål

([6]) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2022/912 af 24. februar 2022 om en ny generation af TARGET (Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer system) og om ophævelse af retningslinje ECB/2012/27 (ECB/2022/8) (EUT L 163 af 17.6.2022, s. 84).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

21) »grænseoverskridende mobilisering« (cross-border mobilisation): mobilisering af: a) omsættelige aktiver: i) som besiddes i en anden medlemsstat end hjemmecentralbankens medlemsstat, ii) som er udstedt i en anden medlemsstat end hjemmecentralbankens medlemsstat, og som besiddes i hjemmecentralbankens medlemsstat, b) DECC'er, som er udstedt og besiddes i en anden medlemsstat end hjemmecentralbankens medlemsstat, c) gældsfordringer, der er omfattet af en anden lovgivning end lovgivningen i den jurisdiktion, hvor hjemmecentralbanken er etableret, og d) ACC'er, som er omfattet af en anden lovgivning end lovgivningen i den jurisdiktion, hvor den nationale centralbank, der modtager sikkerhedsstillelsen, er etableret

22) »direkte adgang-mobilisering« (direct access mobilisation): mobilisering af omsættelige aktiver og DECC'er, hvor den nationale centralbank modtager sådanne aktiver på en værdipapirkonto, som den pågældende nationale centralbank har i en værdipapircentral, der er beliggende i en anden jurisdiktion end den, som den nationale centralbank er etableret i

23) »direkte link« (direct link): en ordning mellem to værdipapirafviklingssystemer, der drives af værdipapircentraler, hvor den ene værdipapircentral bliver direkte deltager i værdipapirafviklingssystemet, som drives af den anden værdipapircentral, ved at åbne en værdipapirkonto med det formål at muliggøre elektronisk overførsel af værdipapirer

24) »indenlandsk mobilisering« (domestic mobilisation): a) for så vidt angår omsættelige aktiver og DECC'er, mobiliseringen af et aktiv, der er udstedt og besiddes i en værdipapircentral, der er beliggende i den samme jurisdiktion, som den, hvor hjemmecentralbanken er etableret, b) for så vidt angår gældsfordringer og ACC'er, mobiliseringen af gældsfordringer og ACC'er, som er omfattet af lovgivningen i den jurisdiktion, hvor hjemmecentralbanken er etableret, og c) for så vidt angår RMBD'er, gældsinstrumenter med pant i fast ejendom, som er udstedt af en modpart, der er etableret i hjemmecentralbankens medlemsstat

25) »belånbare aktiver« (eligible assets): omsættelige og ikke-omsættelige aktiver, der er belånbare i henhold til retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) og retningslinje ECB/2014/31

26) »godkendt link« (eligible link): et direkte eller relayed link, som Eurosystemet anser for at opfylder belånbarhedskriterierne fastsat i bilag I, og som er opført på Eurosystemets liste over godkendte links, der offentliggøres på ECB's websted. Et godkendt relayed link består af underliggende godkendte direkte links

27) »godkendt værdipapirafviklingssystem« (eligible securities settlement system) eller »godkendt SSS«: et værdipapirafviklingssystem, der drives af en værdipapircentral, som Eurosystemet anser for at opfylde godkendelseskriterierne i bilag I, og som er opført på Eurosystemets liste over godkendte værdipapirafviklingssystemer, der offentliggøres på ECB's websted

28) »godkendt trepartsagent« (eligible TPA) eller »godkendt TPA«: en trepartsagent, der drives af en værdipapircentral, som Eurosystemet anser for at opfylde godkendelseskriterierne i bilag II, og som er opført på Eurosystemets liste over godkendte trepartsagenter, der offentliggøres på ECB's websted

29) »euroområdet« (euro area): tilhørende eller etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta

30) »Eurosystemet« (Eurosystem): ECB og de nationale centralbanker

31) »Eurosystemets kreditoperationer« (Eurosystem credit operations): Eurosystemets kreditoperationer som defineret i artikel 2, nr. 31), i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60)

32) »hjemmecentralbank« (home central bank) eller »HCB«: den nationale centralbank i den medlemsstat, hvor en modpart er etableret, og som yder kredit til den pågældende modpart i Eurosystemets kreditoperationer

33) »formidlende værdipapirafviklingssystem« (intermediary SSS) eller »formidlende SSS«: et værdipapirafviklingssystem, der fungerer som en formidler mellem et udstederværdipapirafviklingssystem og et investorværdipapirafviklingssystem

34) »intradag-kredit« (intraday credit): intradag-kredit som defineret i artikel 2, nr. 35), i Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8)

35) »investorværdipapirafviklingssystem« (investor securities settlement system) eller »investor-SSS«: et værdipapirafviklingssystem med et godkendt link til et udstederværdipapirafviklingssystem med henblik på at lette overførslen af værdipapirer fra deltagere i udstederværdipapirafviklingssystemet til deltagere i investorværdipapirafviklingssystemet

36) »udstederværdipapirafviklingssystem« (issuer securities settlement system) eller »udsteder-SSS«: et værdipapirafviklingssystem, der drives af den værdipapircentral, hvori værdipapirerne er udstedt

37) »linkmobiliseringskanal« (links mobilisation channel): mobilisering af omsættelige aktiver ved hjælp af et godkendt link

38) »hovedkontantkonto« (main cash account) eller »MCA«: en hovedkontantkonto, der føres med henblik på og i overensstemmelse med bestemmelserne i retningslinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8)

39) »omsættelige aktiver« (marketable assets): et af følgende: a) omsættelige aktiver som defineret i artikel 2, nr. 59), i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), b) omsættelige aktiver, der kan anvendes som sikkerhed i henhold til artikel 3, 5 og/eller 7 i retningslinje ECB/2014/31

40) »mobiliseringskanaler« (mobilisation channels): den række procedurer og ordninger, der er indført for at gøre det muligt for modparter at mobilisere belånbare aktiver, og omfatter den indenlandske mobiliseringskanal, linkmobiliseringskanalen, CCBM-kanalen og direkte adgang-mobiliseringskanalen

41) »national centralbank« (national central bank): en national centralbank i en medlemsstat, der har euroen som valuta

42) »ikke-omsættelige aktiver« (non-marketable asset): a) et ikke-omsætteligt aktiv som defineret i artikel 2, nr. 70), i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), b) en yderligere gældsfordring, der kan anvendes som sikkerhed i henhold til artikel 4 i retningslinje ECB/2014/31

43) »ikke-omsættelige gældsinstrumenter med sikkerhed i belånbare gældsfordringer« eller »DECC«: et ikke-omsætteligt gældsinstrument med sikkerhed i belånbare gældsfordringer som defineret i artikel 2, nr. 70a), i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60)

44) »pooling« (pooling): den operationelle metode, som de nationale centralbanker anvender til at opretholde sikkerhedsstillelse, der mobiliseres af modparter, hvorved modparten stiller sikkerhed til rådighed for en national centralbank med henblik på at stille sikkerhed for kredit fra den pågældende nationale centralbank, og hvor individuelle belånbare aktiver ikke er knyttet til nogen specifik kreditoperation i Eurosystemet, med undtagelse af RMBD'er, som er knyttet til en specifik kreditoperation

45) »primær MCA« (primary MCA): hovedkontantkontoen, der ejes af modparten eller en tredjepart og er udpeget af modparten til afvikling af betalinger i forbindelse med forvaltning af sikkerhedsstillelse

46) »relayed link« (relayed link): et link etableret mellem værdipapirafviklingssystemer, som drives af to forskellige værdipapircentraler, der udfører værdipapirtransaktioner eller overførsler gennem et tredje værdipapirafviklingssystem, som drives af en værdipapircentral, der fungerer som formidler eller, i tilfælde af værdipapirafviklingssystemer, som drives af værdipapircentraler, der deltager i TARGET2-Securities, gennem flere værdipapirafviklingssystemer, der drives af værdipapircentraler, der fungerer som formidlere

47) »detailgældsinstrument med sikkerhed i fast ejendom« (retail mortgage-backed debt instrument) eller »RMBD«: et aktiv, der kan anvendes som sikkerhed i overensstemmelse med artikel 107 i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) og artikel 4 i retningslinje ECB/2014/31

48) »bogført som en opbevaring« (retain booking mode): opbevaring af omsættelige aktiver og/eller DECC'er, der er mobiliseret som sikkerhed, på en værdipapirkonto tilhørende modparten

49) »værdipapirafviklingssystem« (securities settlement system) eller »SSS«: et værdipapirafviklingssystem som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 10), i forordning (EU) nr. 909/2014

50) »TARGET« (TARGET): den nye generation Trans-European Automated Real-time Gross Settlement Express Transfer system, der er reguleret i henhold til retningslinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8)

51) »bogført som en overførsel« (transfer booking mode): levering af omsættelige aktiver eller DECC'er, der er mobiliseret som sikkerhed, fra modpartens værdipapirkonto til en værdipapirkonto tilhørende den nationale centralbank

52) »T2S-tjenester« (T2S services): T2S-tjenester som defineret i artikel 2, nr. 20), i Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2012/13 ([8])

Artikel 3

Konto- og puljestruktur

1. For at lette mobiliseringen og forvaltningen af sikkerhedsstillelse skal de nationale centralbanker:

a) føre aktivkonti og kontantkonti

b) kræve, at modparter fører relevante aktivkonti og kontantkonti.

2. De nationale centralbanker tillader deres modparter at bemyndige en tredjepart til at forvalte modpartens udpegede aktivkonti og/eller kontantkonti, i hvilket tilfælde følgende gælder:

a) hvis en modpart bemyndiger en tredjepart til at forvalte sin udpegede aktivkonto, skal modpartens aktivkonto forvaltes af en tredjepart, der sender instrukser til og modtager meddelelser fra den nationale centralbank på vegne af modparten

b) hvis en modpart bemyndiger en tredjepart til at forvalte sin udpegede kontantkonto, skal den primære MCA, som modparten har udpeget, forvaltes i fællesskab med (i overensstemmelse med artikel 2.1, litra a) og b), i bilag I, del II, i retningslinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8)) eller tilhøre en anden TARGET-deltager.

3. Med henblik på at modtage omsættelige aktiver og ikke-omsættelige gældsinstrumenter med sikkerhed i belånbare gældsfordringer (DECC'er) som sikkerhed fra modparter kan de nationale centralbanker åbne konti for eksterne aktiver. Sådanne konti må kun åbnes i et godkendt værdipapirafviklingssystem (godkendt SSS).

([8]) Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2012/13 af 18. juli 2012 om TARGET2-Securities (EUT L 215 af 11.8.2012, s. 19).

4. De nationale centralbanker åbner konti for interne aktiver for hver enkelt modpart med henblik på at modtage sikkerhedsstillelse fra modparter og/eller registrere oplysninger om den sikkerhed, som modparten har mobiliseret. Der åbnes særskilte konti for interne aktiver for:

a) omsættelige aktiver og DECC'er

b) andre ikke-omsættelige aktiver end DECC'er.

5. De nationale centralbanker anvender pooling til at opretholde den sikkerhed, som modparterne har mobiliseret.

6. De enkelte konti for interne aktiver og sikkerhedspuljer identificeres ved hjælp af en unik og harmoniseret navngivningskonvention, som er defineret af Eurosystemet og anført i dokumentet »Collateral management in Eurosystem credit operations — information for Eurosystem counterparties«, som offentliggøres på ECB's websted.

7. Med forbehold af kravet om adskillelse af puljer, jf. stk. 8, kan en del af den sikkerhedsmæssige værdi af den mobiliserede sikkerhed reserveres i en modparts sikkerhedspulje til formål, der vedrører sikkerhedsstillelsen for Eurosystemets kreditoperationer eller de øvrige formål, som fremgår af bilag V til denne retningslinje.

8. Den sikkerhedsstillelse, der mobiliseres med henblik på at stille sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer, skal opretholdes i en pulje, der er adskilt fra de puljer, der anvendes til forvaltning af sikkerhedsstillelse til andre formål som omhandlet i stk. 7. De nationale centralbanker kan opretholde så mange puljer af sikkerhedsstillelse pr. modpart, som det er nødvendigt til disse formål.

9. De nationale centralbanker kan åbne flere konti for interne aktiver pr. modpart. En konto for interne aktiver kan kun være knyttet til én sikkerhedspulje. En sikkerhedspulje kan være knyttet til flere konti for interne aktiver.

10. Med henblik på levering af intradag-kredit til en modpart må kun den sikkerhedspulje, der opretholdes med henblik på at stille sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer, knyttes til den primære MCA i TARGET, som modparten har udpeget.

11. For at støtte gennemførelsen af operationer i forbindelse med forvaltningen af sikkerhedsstillelse debiterer de nationale centralbanker modpartens primære MCA i TARGET for at lette betalingen af udestående forpligtelser til Eurosystemet med hensyn til bl.a. følgende aktiviteter:

a) tilbagebetaling af forfaldne kreditoperationer

b) behandling af virksomhedshændelser

c) mobilisering af kontanter som sikkerhed

d) opkrævning af gebyrer.

Artikel 4

Mobilisering af sikkerhedsstillelse

1. Omsættelige aktiver og DECC'er, der mobiliseres som sikkerhed af en modpart, leveres til en konto i et godkendt værdipapirafviklingssystem.

2. Hvis den værdipapircentral, hvor aktivet er udstedt, og værdipapircentralen, hvor aktivet opbevares, ikke er identiske, mobiliseres sikkerhedsstillelsen kun, hvis de værdipapirafviklingssystemer, der drives af disse to værdipapircentraler, er forbundet med et godkendt link.

3. På anmodning af en anden national centralbank (som hjemmecentralbank) skal en national centralbank (som korrespondentcentralbank) opretholde en adskilt eller samlet værdipapirkonto i et godkendt værdipapirafviklingssystem, der er etableret i den jurisdiktion, hvor korrespondentcentralbanken er etableret, og opbevare sikkerhedsstillelsen på vegne af hjemmecentralbanken.

4. En national centralbank kan med henblik på at modtage sikkerhed fra sine modparter åbne en konto direkte i et godkendt værdipapirafviklingssystem, der er etableret i en anden jurisdiktion end den, hvor den nationale centralbank er etableret.

5. Med henblik på mobilisering af gældsfordringer og ACC'er som sikkerhed kræver de nationale centralbanker, at modparterne mobiliserer disse aktiver til en aktivkonto udpeget af hjemmecentralbanken. En national centralbank kan vælge at forvalte den indenlandske mobilisering af gældsfordringer og ACC'er uden for ECMS, i hvilket tilfælde det er op til den nationale centralbank at tage stilling til, om der er behov for en aktivkonto til mobiliseringsformål.

6. Hvis kontanter mobiliseres som sikkerhed, mobiliseres de efter instruks fra den nationale centralbank eller modparten ved at debitere den af modparten udpegede primære MCA og kreditere hjemmecentralbankens konto.

7. Gældsfordringer kan kun mobiliseres som sikkerhed via korrespondentcentralbankmodellen (CCBM) med henblik på at stille sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer. ACC'er, RMBD'er og tidsindskud (fixed term deposits, herefter »FTD'er«) må ikke mobiliseres som sikkerhed via CCBM.

8. Retsvirkningerne af bogførte posteringer (bogført som en overførsel eller opbevaring) på aktivkonti reguleres af den nationale centralbanks kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser med modparten. Anvendelsen af konti til mobilisering af aktiver skal være i overensstemmelse med de krav i den nationale lovgivning, der er relevante i forbindelse med, at der skabes eller frigives sikkerhedsrettigheder i sådanne aktiver.

Artikel 5

Mobilisering og demobilisering af omsættelige aktiver og DECC'er

1. Hvis en modpart søger at mobilisere eller demobilisere omsættelige aktiver eller DECC'er som sikkerhed, skal de nationale centralbanker, inden de accepterer en anmodning om en sådan mobilisering eller demobilisering, udføre valideringskontroller, som defineret af Eurosystemet og angivet i dokumentet »Collateral management in Eurosystem credit operations — information for Eurosystem counterparties«, som offentliggøres på ECB's websted, af de instrukser om mobilisering eller demobilisering, som den relevante modpart har fremsendt, i overensstemmelse med dokumentet.

2. Omsættelige aktiver og DECC'er mobiliseres uden betaling (FOP) med undtagelse af transaktioner med automatisk sikkerhedsstillelse som omhandlet i artikel 8, hvor afviklingen foretages på grundlag af levering mod betaling (DVP).

3. Inden de nationale centralbanker accepterer en instruks om demobilisering, reducerer de værdien af den relevante sikkerhedspulje og, hvis det er relevant, kreditlinjen med et beløb, der svarer til sikkerhedsværdien af de omsættelige aktiver eller DECC'er, for hvilke der anmodes om demobilisering. Hvis denne reduktion af værdien af sikkerhedspuljen vil medføre, at den samlede værdi af sikkerhedspuljen bliver lavere end den samlede kreditposition, stiller de nationale centralbanker anmodningen om demobilisering i bero og foretager ikke justeringen af sikkerhedspuljen og, i givet fald, kreditlinjen. De nationale centralbanker afviser instrukser om demobilisering, som fortsat er i bero ved dagens afslutning.

4. Den endelige justering af aktivpositioner og af sikkerhedspuljen får virkning efter modtagelse af en afviklingsbekræftelse fra T2S.

5. På anmodning af hjemmecentralbanken skal en national centralbank fungere som korrespondentcentralbank på vegne af den pågældende hjemmecentralbank i forbindelse med mobiliseringen af omsættelige aktiver og DECC'er via CCBM. I tilfælde af mobilisering og demobilisering af omsættelige aktiver og DECC'er via CCBM er hjemmecentralbanken ansvarlig for at kontrollere gyldigheden af modpartens anmodning om mobilisering eller demobilisering, og korrespondentcentralbanken er ansvarlig for spørgsmål i forbindelse med afviklingen af instruksen, som kræver interaktion med værdipapircentralen. Korrespondentcentralbanken sikrer, at hjemmecentralbanken modtager al den information, der udveksles mellem korrespondentcentralbanken og T2S.

6. Uanset stk. 1-5 kan hjemmecentralbanken blokere mobiliseringen og demobiliseringen af omsættelige aktiver og DECC'er af vægtige grunde, herunder, men ikke begrænset til, misligholdelse eller af forsigtighedshensyn.

7. Desuden kan hjemmecentralbanken eller korrespondentcentralbanken i tilfælde af CCBM afvise en anmodning om mobilisering af omsættelige aktiver og DECC'er, for hvilke en modpart ikke har forelagt den krævede skattedokumentation eller anden dokumentation, som kræves af hjemmecentralbanken eller korrespondentcentralbanken, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 6

Mobilisering og demobilisering af andre ikke-omsættelige aktiver end DECC'er

1. Hvis en modpart søger at registrere, mobilisere eller demobilisere gældsfordringer eller individuelle ACC'er som sikkerhed, skal de nationale centralbanker, inden de accepterer en anmodning om en sådan registrering, mobilisering eller demobilisering, udføre valideringskontroller, som defineret af Eurosystemet og angivet i dokumentet »Collateral management in Eurosystem credit operations — information for Eurosystem counterparties«, som offentliggøres på ECB's websted, af de instrukser om registrering, mobilisering eller demobilisering, som den relevante modpart har fremsendt, i overensstemmelse med dokumentet.

2. Før en gældsfordring eller en individuel ACC mobiliseres som sikkerhed, skal den modpart, der står bag en sådan anmodning, registrere den pågældende gældsfordring eller individuelle ACC hos hjemmecentralbanken — eller i tilfælde af mobilisering via CCBM — hos korrespondentcentralbanken. I begge tilfælde skal hjemmecentralbanken kræve, at modparten som led i registreringsprocessen som minimum leverer et sæt centrale dataelementer som defineret af Eurosystemet og angivet i dokumentet »Collateral management in Eurosystem credit operations — Information for Eurosystem Counters«, som offentliggøres på ECB's websted.

3. Uden at berøre modparternes forpligtelse i henhold til artikel 101, stk. 1, litra a), nr. iv), i retningslinje (EU) 2015/10 (ECB/2014/60) kræver de nationale centralbanker, at modparterne sender opdateringer af de centrale dataelementer vedrørende mobiliserede gældsfordringer eller individuelle ACC'er, der leveres i overensstemmelse med stk. 2, inden for den næste bankdag, når der sker en ændring i disse centrale dataelementer.

4. Hvis gældsfordringen ikke er omfattet af lovgivningen i den jurisdiktion, hvor hjemmecentralbanken er etableret, kan hjemmecentralbanken anvende CCBM til mobilisering af gældsfordringen. Med henblik herpå udarbejder den nationale centralbank, der fungerer som korrespondentcentralbank, i overensstemmelse med stk. 5 et sæt vilkår og betingelser i den form, der er fastsat i bilag III, der skal aftales med hjemmecentralbankens modpart for at lette mobiliseringen af gældsfordringer, der er omfattet af lovgivningen i den jurisdiktion, hvor korrespondentcentralbanken er etableret.

5. På anmodning af hjemmecentralbanken skal en national centralbank fungere som korrespondentcentralbank på vegne af den pågældende hjemmecentralbank i forbindelse med mobiliseringen af omsættelige gældsfordringer med forbehold af samtlige betingelser:

a) gældsfordringen opfylder definitionen af gældsfordring i artikel 2, nr. 13), i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) og opfylder alle relevante belånbarhedskriterier i nævnte retningslinje

b) gældsfordringen kan lovligt mobiliseres mellem modparten og hjemmecentralbanken (repræsenteret af korrespondentcentralbanken, hvor det er relevant) ved hjælp af sikkerhedsstillelsesordninger, der er underlagt lovgivningen i den jurisdiktion, hvor korrespondentcentralbanken er etableret

c) gældsfordringen mobiliseres med henblik på at stille sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer.

6. Korrespondentcentralbanken træffer alle foranstaltninger og tiltag, som er nødvendige i henhold til lovgivningen i den jurisdiktion, hvor den er etableret, for at sikre, at en transaktion i CCBM er gyldig, bindende og har retsvirkning. Korrespondentcentralbanken har til opgave:

a) at kontrollere modpartens oplysninger om gældsfordringen i forhold til belånbarhedskriterierne og, hvor det er relevant, gyldigheden af underskrifterne i forhold til den modtagne liste over underskrifter

b) på anmodning herom bistå hjemmecentralbanken med at fastslå, om der er snævre forbindelser, jf. artikel 138 i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), mellem modparten og den relevante debitor under aktivet, og med at træffe de nødvendige håndhævelsesforanstaltninger.

Hjemmecentralbanken bistår korrespondentcentralbanken (herunder, men ikke begrænset til, hvis debitor og/eller kreditor og/eller garanten er beliggende i samme jurisdiktion som hjemmecentralbanken) ved straks at forsyne korrespondentcentralbanken med alle de dokumenter og udføre alle de af korrespondentcentralbanken krævede handlinger eller formaliteter, som er nødvendige for, at korrespondentcentralbanken kan opfylde sine forpligtelser.

7. Korrespondentcentralbanken er kun ansvarlig over for hjemmecentralbanken for uagtsom opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til stk. 6, litra a) og b). Korrespondentcentralbankens ansvar vurderes på grundlag af lovgivningen i den jurisdiktion, hvor den er etableret, og begrænses til gældsfordringens størrelse, eksklusive eventuelle følgeskader.

8. Korrespondentcentralbanken er kun ansvarlig over for hjemmecentralbanken for misligholdelse af andre forpligtelser i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse, og korrespondentcentralbankens ansvar vurderes på grundlag af lovgivningen i den jurisdiktion, hvor den er etableret.

9. En national centralbank skal på hjemmecentralbankens anmodning fungere som bistående centralbank i forbindelse med mobiliseringen af gældsfordringer. En national centralbank, der fungerer som bistående centralbank, skal rådgive hjemmecentralbanken om mobiliseringen af gældsfordringen for at sikre overholdelse af de retlige krav, der gælder i den jurisdiktion, hvor den bistående centralbank er etableret. Navnlig, og i form af de vilkår og betingelser, der er fastsat i bilag IV, præciserer den bistående centralbank:

a) om registrering og anmeldelse er påkrævet, og i bekræftende fald de regler og formater, der skal overholdes i forbindelse med en sådan registrering og anmeldelse

b) andre krav, der skal opfyldes med henblik på at skabe en gyldig og retskraftig sikkerhedsrettighed i gældsfordringen

c) hvorvidt aftalen om gældsfordringen skal indeholde yderligere klausuler for at gøre det lettere for hjemmecentralbanken at oprette en yderligere sikkerhedsrettighed i den mobiliserede gældsfordring efter dens første mobilisering.

Om nødvendigt yder den bistående centralbank bistand ved udførelsen af de opgaver, der er nødvendige for at opfylde kravene i litra a)–c).

På hjemmecentralbankens anmodning, og hvis debitor og/eller garanten er etableret i den jurisdiktion, hvor den bistående centralbank er etableret, skal den bistående centralbank give relevante oplysninger om den pågældende debitor og/eller garant, herunder oplysninger om snævre forbindelser, og hvorledes det interne kreditvurderingssystem (ICAS) er vurderet.

10. Mobilisering og demobilisering af a) RMBD'er og b) puljer af ACC'er skal gennemføres i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt af hjemmecentralbanken.

11. FTD'er mobiliseres automatisk som sikkerhed som led i afviklingen af FTD'et. Afviklingen finder sted ved at debitere modpartens primære MCA og kreditere hjemmecentralbankens konto.

Artikel 7

Treparters forvaltning af sikkerhedsstillelse

1. De nationale centralbanker tillader modparter at mobilisere følgende aktiver som sikkerhed for hjemmecentralbanken ved hjælp af en godkendt trepartsagents (godkendt TPA) tjenester til forvaltning af sikkerhedsstillelse:

a) omsættelige aktiver og DECC'er udstedt i den godkendte værdipapircentral, der driver værdipapirafviklingssystemet, hvor aktivkontoen opbevares

b) omsættelige aktiver udstedt i en værdipapircentral, hvis værdipapirafviklingssystem har et godkendt link til det værdipapirafviklingssystem, hvor aktivkontoen opbevares.

2. Mobilisering af omsættelige aktiver og DECC'er under anvendelse af en treparts tjenester i overensstemmelse med stk. 1, kan ske ved hjælp af indenlandske kanaler, link-kanaler, CCBM eller direkte adgang-mobiliseringskanaler, alt efter hvad der er relevant.

3. I tilfælde af mobilisering via CCBM indgår korrespondentcentralbanken på hjemmecentralbankens anmodning kontraktlige ordninger med treparten i overensstemmelse med de kriterier, som er fastsat i bilag II. Følgende ansvarsfordeling mellem hjemmecentralbanken og korrespondentcentralbanken finder anvendelse:

a) Hjemmecentralbanken er ansvarlig for at kontrollere, at der er stillet tilstrækkelig sikkerhed for modparten, inden treparten gives tilladelse til at træffe yderligere foranstaltninger i forbindelse med, at en trepartstransaktion, der omfatter reduktion eller lukning, gennemføres, og provenuet fra virksomhedshændelser betales.

b) Korrespondentcentralbanken er ansvarlig for alle spørgsmål vedrørende forvaltningen af trepartstransaktionen, som kræver interaktion med treparten. Korrespondentcentralbanken sikrer, at hjemmecentralbanken modtager alle relevante oplysninger, som udveksles mellem korrespondentcentralbanken og treparten.

Artikel 8

Automatisk sikkerhedsstillelse

1. Automatisk sikkerhedsstillelse skal tilgås via indenlandske kanaler, link-kanaler, CCBM eller direkte adgang-mobiliseringskanaler.

2. En national centralbank skal på hjemmecentralbankens anmodning fungere som korrespondentcentralbank på vegne af den pågældende hjemmecentralbank i forbindelse med transaktioner med automatisk sikkerhedsstillelse i T2S.

3. CCBM-transaktioner med automatisk sikkerhedsstillelse skal understøttes af den bogføringspraksis, som fastsættes af korrespondentcentralbanken, dvs. bogført som en overførsel eller bogført som en opbevaring.

4. For at støtte gennemførelsen af transaktioner med automatisk sikkerhedsstillelse udarbejder hver hjemmecentralbank dagligt en liste over omsættelige aktiver og DECC'er, der kan anvendes til automatisk sikkerhedsstillelse. Denne liste kan omfatte aktiver udstedt i den værdipapircentral, der driver det godkendte værdipapirafviklingssystem, hvor hjemmecentralbanken har en konto, samt aktiver udstedt i en værdipapircentral, hvis værdipapirafviklingssystem har et godkendt link til det godkendte værdipapirafviklingssystem.

Artikel 9

Forvaltning af kreditpositioner

1. De nationale centralbanker ajourfører modpartens kreditposition som led i afviklingen af den tilknyttede kreditoperation i Eurosystemet.

2. De nationale centralbanker afvikler Eurosystemets kreditoperationer på nettobasis, undtagen i nødsituationer, hvor sådanne kreditoperationer kan afvikles på bruttobasis.

3. For modparter med adgang til intradag-kredit i TARGET skal værdien af samtlige sikkerhedsstillelser, bortset fra den værdi, der kan henføres til RMBD'er, i modpartens pulje af sikkerhedsstillelse, der er øremærket sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer, som hverken er nødvendig for at stille sikkerhed for Eurosystemets pengepolitiske operationer eller reserveret, stilles til rådighed som kredit i overensstemmelse med stk. 4.

4. Værdien af kreditlinjen fastsættes af hjemmecentralbanken i overensstemmelse med ændringerne i størrelsen af den disponible sikkerhed (dvs. en flydende kreditlinje), undtagen i tilfælde, hvor modparten og/eller hjemmecentralbanken fastsætter en maksimumsværdi for kreditlinjen for at begrænse det intradag-kreditbeløb, der kan opnås i TARGET (dvs. en maksimal kreditlinje).

5. Hvis hjemmecentralbanken og modparten i henhold til stk. 4 hver især fastsætter en forskellig maksimumsværdi for kreditlinjen, er maksimumsværdien den laveste af de to.

6. Hvis maksimumsværdien af en kreditlinje, der er fastsat af en modpart, hindrer afviklingen af en kreditoperation i Eurosystemet, kan hjemmecentralbanken fjerne denne maksimumsværdi.

Artikel 10

Virksomhedshændelser

1. Hjemmecentralbanken underretter på forhånd sine modparter om virksomhedshændelser, som værdipapircentralen har meddelt, og som involverer omsættelige aktiver eller DECC'er, som modparten har mobiliseret som sikkerhed.

2. Hvis deltagelse i en virksomhedshændelse er frivillig eller indebærer flere mulige valg, skal hjemmecentralbanken handle i overensstemmelse med instruksen om virksomhedshændelser, som modparten har fremsendt, inden for den svarfrist, der er fastsat i den nationale centralbanks meddelelse. Hvis modparten ikke fremsender en instruks om virksomhedshændelsen, finder den misligholdelsesmulighed, som værdipapircentralen i givet fald har meddelt, anvendelse.

3. Med forbehold af stk. 4 og 5 skal hjemmecentralbanken i tilfælde af en virksomhedshændelse, der indebærer en pengestrøm fra udstederen til modparten (dvs. en positiv pengestrøm), efter modtagelse af provenuet fra virksomhedshændelsen overføre dette provenu til en af følgende konti:

a) hvis der er tale om et kontant provenu i euro, den primære MCA, som modparten har udpeget

b) hvis der er tale om et kontant provenu denomineret i andre valutaer end euro, den kontantkonto i andre valutaer end euro, som modparten har udpeget.

4. Hjemmecentralbanken må ikke overføre provenuet fra virksomhedshændelser som omhandlet i stk. 3 til modparten i følgende tilfælde:

a) modparten ikke har tilstrækkelig sikkerhed i sin sikkerhedspulje (dvs. et margin call)

b) den sikkerhed, som modparten har mobiliseret over for Eurosystemet, er blokeret på grund af misligholdelse eller af forsigtighedshensyn.

5. Kontant provenu i euro mobiliseres automatisk som sikkerhed for et beløb, der ikke overstiger margin call kl. 16:55 CET på den dag, hvor hjemmecentralbanken modtager provenuet fra virksomhedshændelsen, hvis det i stk. 4, litra a), omhandlede margin call fortsat er udestående på det pågældende tidspunkt. Provenuet fra virksomhedshændelser ud over det beløb, der er nødvendigt for at stille sikkerhed for det pågældende margin call (hvis relevant), overføres til modparten af hjemmecentralbanken.

6. I tilfælde af en positiv pengestrøm fra omsættelige aktiver eller DECC'er, som er mobiliseret via CCBM, krediterer korrespondentcentralbanken provenuet fra virksomhedshændelsen til den eurokonto eller kontantkonto for andre valutaer end euro, der er udpeget af hjemmecentralbanken, alt efter hvad der er relevant, for at lette hjemmecentralbankens viderebetaling af provenuet til den primære MCA, for så vidt angår provenu denomineret i euro, eller til den konto for andre valutaer end euro, som modparten har udpeget, for så vidt angår provenu i andre valutaer end euro.

7. Ved virksomhedshændelser, der indebærer en pengestrøm fra modparten til udstederen (dvs. en negativ pengestrøm), inddriver hjemmecentralbanken det skyldige beløb på en af følgende måder:

a) hvis der er tale om et kontant provenu i euro, ved at debitere den primære MCA, som modparten har udpeget

b) hvis der er tale om et kontant provenu i en anden valuta end euro, ved at debitere kontantkontoen for andre valutaer end euro, som modparten har udpeget, eller, hvis der ikke findes en debiteringsfuldmagt, ved at give modparten instruks om at kreditere den kontantkonto, som hjemmecentralbanken har angivet.

8. I tilfælde af en negativ pengestrøm fra omsættelige aktiver eller DECC'er, som er mobiliseret via CCBM, krediterer hjemmecentralbanken provenuet fra virksomhedshændelsen til den eurokonto eller kontantkonto for andre valutaer end euro, alt efter hvad der er relevant, som korrespondentcentralbanken har udpeget.

9. Hvis værdipapircentralen efter betaling udsteder en meddelelse om tilbageførsel for at tilbageføre de kontant- og værdipapirbevægelser, der indgår i virksomhedshændelsen, træffer hjemmecentralbanken følgende foranstaltninger:

a) hvis der er tale om en positiv pengestrøm, debiterer hjemmecentralbanken det skyldige kontantbeløb fra den samme konto, som den oprindelige betaling blev foretaget til

b) hvis der er tale om en negativ pengestrøm, krediterer hjemmecentralbanken det skyldige kontantbeløb til den samme konto, som den oprindelige betaling blev foretaget fra.

10. Hvis meddelelsen om tilbageførsel, jf. stk. 9, vedrører aktiver mobiliseret via CCBM, gælder følgende:

a) hvis der er tale om en positiv pengestrøm, krediterer hjemmecentralbanken den kontantkonto, som korrespondentcentralbanken har udpeget, med det skyldige beløb

b) hvis der er tale om en negativ pengestrøm, krediterer korrespondentcentralbanken den kontantkonto, som hjemmecentralbanken har udpeget, med det skyldige beløb.

11. Hvis der er tale om provenu fra virksomhedshændelser, der vedrører omsættelige aktiver eller DECC'er, som er mobiliseret via CCBM, og medmindre modparten har fremlagt den dokumentation, der er nødvendig for at opnå skattefritagelse/lettelse, eller en sådan lettelse/fritagelse finder anvendelse i henhold til lovgivningen, fratrækker eller tilbageholder korrespondentcentralbanken den skat, der skal fratrækkes eller tilbageholdes i forbindelse med et eventuelt provenu, som korrespondentcentralbanken hæfter for eller er ansvarlig for over for skattemyndighederne.

Artikel 11

Den daglige forvaltning af sikkerhedsstillelse

1. De nationale centralbanker foretager dagligt en omvurdering af mobiliseret sikkerhed i overensstemmelse med værdiansættelses- og risikostyringsreglerne i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), retningslinje ECB/2014/31 og Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) ([9]).

2. De nationale centralbanker ajourfører dagligt kreditpositioner og sikkerhedspositioner for at tage hensyn til påløbne renter.

3. De nationale centralbanker udsteder ved hver bankdags afslutning et margin call mellem kl. 19:00 CET og 19:30 CET, hvis der efter omvurderingen af mobiliseret sikkerhed og ajourføring af de i henholdsvis stk. 1 og 2 omhandlede kredit- og sikkerhedspositioner ikke længere er tilstrækkelig sikkerhed i en given sikkerhedspulje.

4. De nationale centralbanker kan til enhver tid udstede margin calls, hvis der konstateres en mangel på sikkerhedsstillelse i løbet af dagen.

5. Hvis et margin call ikke er afviklet senest kl. 16:55 CET på en given bankdag, mobiliserer hjemmecentralbanken — for at stille sikkerhed for det resterende underskud — automatisk det kontante provenu fra en eventuel virksomhedshændelse som sikkerhed i overensstemmelse med artikel 10, stk. 5. Hvis det kontante provenu fra virksomhedshændelsen ikke er tilstrækkeligt til fuldt ud at afvikle det pågældende margin call eller i mangel af kontant provenu fra virksomhedshændelsen, mobiliserer hjemmecentralbanken automatisk kontanter som sikkerhed ved at debitere den primære MCA, som modparten har udpeget, med et beløb, der svarer til det pågældende margin call. Efter den daglige omvurdering af sikkerhedspuljen og beregningen af påløbne renter på de kontanter, der er mobiliseret som sikkerhed, demobiliserer hjemmecentralbanken automatisk alle kontanter, som er mobiliseret ud over det beløb, der er nødvendigt for at dække det pågældende margin call.

([9]) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/65 af 18. november 2015 om anvendelsen af haircuts i forbindelse med gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2015/35) (EUT L 14 af 21.1.2016, s. 30).

6. De nationale centralbanker foretager dagligt en afstemning af beholdningerne på de enkelte aktivkonti.

Artikel 12

Gebyrer

1. For omsættelige aktiver og DECC'er inddriver de enkelte nationale centralbanker de gebyrer, som værdipapircentraler og trepartsagenter opkræver, fra sine modparter. For sikkerhedsstillelse, der er mobiliseret via CCBM, overfører hjemmecentralbanken de gebyrer, den har opkrævet fra sine modparter, til korrespondentcentralbanken.

2. For så vidt angår gældsfordringer, ACC'er og RMBD'er, der er mobiliseret som sikkerhed, eller i tilfælde af sikkerhed, der er mobiliseret via CCBM, træffer korrespondentcentralbanken afgørelse om, hvorvidt der skal opkræves et gebyr. Hvis der opkræves gebyrer, fastsættes transaktionsgebyrets og servicegebyrets størrelse af hjemmecentralbanken, eller, hvis der er tale om sikkerhedsstillelse, der er mobiliseret via CCBM, af korrespondentcentralbanken.

3. Hjemmecentralbanken debiterer månedligt de skyldige gebyrer fra modpartens primære MCA i TARGET.

Artikel 13

Omfordeling og realisering af sikkerhedsstillelse

1. Sikkerhedsstillelse kan omfordeles fra den aktivkonto, der er udpeget på tidspunktet for mobiliseringen, til en anden aktivkonto under følgende omstændigheder:

a) i tilfælde af en fusion eller erhvervelse, der involverer to eller flere af hjemmecentralbankens modparter, i hvilket tilfælde hjemmecentralbanken kan omfordele sikkerhedsstillelse fra de aktivkonti og sikkerhedspuljer, der føres af den fusionerede eller erhvervede enhed

b) i tilfælde af en modparts misligholdelse, i hvilket tilfælde hjemmecentralbanken kan omfordele sikkerhedsstillelse fra en modpartskonto til en national centralbankkonto, der anvendes til realisering af sikkerhedsstillelse

c) i tilfælde af at en modpart fører flere puljer af sikkerhedsstillelse til forskellige formål, kan den pågældende modpart omfordele sikkerhedsstillelse fra én konto for modpartens aktiver til en anden konto for modpartens aktiver for at øge sikkerhedsstillelsen i en given sikkerhedspulje.

2. Hvis en hjemmecentralbank bliver opmærksom på en modparts misligholdelse eller suspension, forbeholder hjemmecentralbanken sig ret til straks at blokere al aktivitet i form af forvaltning af sikkerhedsstillelse fra den involverede modparts side.

3. I tilfælde af sikkerhedsstillelse mobiliseret via CCBM, hvor hjemmecentralbanken underretter korrespondentcentralbanken om modpartens misligholdelse, skal korrespondentcentralbanken efter hjemmecentralbankens instruks:

a) alt efter hvad der er relevant, træffe alle de foranstaltninger og tiltag, som er nødvendige i henhold til lovgivningen i den jurisdiktion, hvor den er etableret, for at realisere sikkerhedsstillelsen på vegne af hjemmecentralbanken

b) alt efter hvad der er relevant, træffe alle de foranstaltninger og tiltag, som er nødvendige i henhold til lovgivningen i den jurisdiktion, hvor den er etableret, for at gøre det muligt for hjemmecentralbanken at realisere sikkerhedsstillelsen.

Artikel 14

Beredskabsplaner

En national centralbank skal have aftalt en ordning med sine modparter, hvorefter det er muligt at acceptere instrukser om mobilisering og demobilisering via sikker e-mail eller en anden kommunikationskanal til brug i nødstilfælde, hvis en modpart under ekstraordinære omstændigheder ikke er i stand til at kommunikere med sin hjemmecentralbank via ECMS i user-to-application-modus (U2A) eller application-to-application-modus (A2A). Under sådanne omstændigheder kan de nationale centralbanker handle på vegne af deres modparter efter instruks modtaget fra disse via sikker e-mail eller en anden kommunikationskanal til brug i nødstilfælde.

Artikel 15

Foranstaltninger vedrørende afviklingsdisciplin

De nationale centralbanker udveksler oplysninger om sanktioner, der pålægges eller skyldes til en national centralbank for afviklingsfejl, jf. bestemmelserne i afsnit II, kapitel III, i forordning (EU) nr. 909/2014, som vedrører sikkerhedsstillelse mobiliseret via CCBM.

Artikel 16

Virkning og gennemførelse

1. Denne retningslinje får virkning på den dato, hvor den meddeles de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta.

2. De nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, træffer de nødvendige foranstaltninger for at opfylde denne retningslinje og anvender dem fra den 18. november 2024. De skal senest den 11. oktober 2024 fremsende meddelelse til ECB om, hvilke tekster og midler der vedrører disse foranstaltninger.

Artikel 17

Adressater

Denne retningslinje er rettet til alle centralbanker i Eurosystemet.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 13. august 2024.

For ECB's Styrelsesråd
Christine LAGARDE
Formand for ECB

BILAG I

GODKENDELSESKRITERIER FOR ANVENDELSE AF VÆRDIPAPIRAFVIKLINGSSYSTEMER OG LINKS MELLEM VÆRDIPAPIRAFVIKLINGSSYSTEMER I EUROSYSTEMETS KREDITOPERATIONER

I. GODKENDELSESKRITERIER FOR VÆRDIPAPIRAFVIKLINGSSYSTEMER OG LINKS MELLEM VÆRDIPAPIRAFVIKLINGSSYSTEMER

1. Eurosystemet fastslår, hvorvidt et værdipapirafviklingssystem, som drives af en værdipapircentral, der er etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta (herefter »operatør af et værdipapirafviklingssystem«), kan godkendes, på grundlag af følgende kriterier:
   a) operatøren af værdipapirafviklingssystemet i euroområdet opfylder kravene fastsat i forordning (EU) nr. 909/2014
   b) den nationale centralbank i den medlemsstat, hvor værdipapirafviklingssystemet driver virksomhed, har fastsat og opretholder aftalemæssige eller andre retligt bindende ordninger med operatøren af værdipapirafviklingssystemet i euroområdet, som omfatter Eurosystemets krav fastsat i dette bilags afsnit II.
   c) operatøren af værdipapirafviklingssystemet i euroområdet benytter T2S-tjenester til driften af værdipapirafviklingssystemet.

2. Eurosystemet fastslår, hvorvidt et direkte link eller et relayed link, der kun omfatter værdipapirafviklingssystemer i euroområdet, kan godkendes på grundlag af følgende kriterier:
   a) det direkte link, eller i tilfælde af et relayed link samtlige underliggende direkte links, opfylder de i forordning (EU) nr. 909/2014 fastsatte krav
   b) investorværdipapirafviklingssystemet anses for at være godkendt af Eurosystemet, fordi det opfylder godkendelseskriterierne i stk. 1
   c) ethvert formidlende værdipapirafviklingssystem og udstederværdipapirafviklingssystemet, der er involveret i linket, er godkendt eller anses for at opfylde kriterierne i stk. 1, litra a) og b).
   d) ethvert direkte og relayed link, hvorigennem belånbare aktiver kan opbevares mellem udstederværdipapirafviklingssystemet og det investorværdipapirafviklingssystem, der parallelt med det direkte eller relayed link, hvis godkendelse fastsættes, er godkendt af Eurosystemet.

3. Før det fastslås, hvorvidt et direkte link eller relayed link, der involverer et eller flere værdipapirafviklingssystemer, der drives af værdipapircentraler etableret i en stat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), som ikke har euroen som valuta (herefter et »EØS-værdipapirafviklingssystem uden for euroområdet«, som drives af en »operatør af et EØS-værdipapirafviklingssystem uden for euroområdet«), kan godkendes, foretager Eurosystemet en analyse af det forretningsmæssige grundlag, som bl.a. tager højde for a) værdien af de belånbare aktiver, som er udstedt af disse værdipapirafviklingssystemer, og b) værdien af de belånbare aktiver, som besiddes af modparterne til disse værdipapirafviklingssystemer.

4. Hvis resultatet af analysen af det forretningsmæssige rationale er positivt, fastslår Eurosystemet, om et link, der involverer EØS-værdipapirafviklingssystemer uden for euroområdet, kan godkendes på grundlag af følgende kriterier:
   a) Det direkte link, eller i tilfælde af et relayed link, samtlige underliggende direkte links, opfylder de i forordning (EU) nr. 909/2014 fastsatte krav.
   b) Hvad angår direkte links, har den nationale centralbank i den medlemsstat, hvor investorværdipapirafviklingssystemet drives, fastsat og opretholder passende aftalemæssige eller andre retligt bindende ordninger med den pågældende operatør af investorværdipapirafviklingssystemet i euroområdet. Disse aftalemæssige eller andre retligt bindende ordninger skal fastsætte kravet til operatøren af værdipapirafviklingssystemet i euroområdet om at gennemføre bestemmelserne i afsnit II, i sine lovgivningsmæssige ordninger med operatøren af udstederværdipapirafviklingssystemet uden for euroområdet.

      Hvad angår relayed links, skal samtlige underliggende direkte links, hvor et EØS-værdipapirafviklingssystem uden for euroområdet fungerer som udstederværdipapirafviklingssystem, opfylde kriteriet, som er fastsat i litra b), første afsnit. I et relayed link, hvor både værdipapirafviklingssystemet, der fungerer som formidler, og udstederværdipapirafviklingssystemet er EØS-værdipapirafviklingssystemer uden for euroområdet, skal den nationale centralbank i den medlemsstat, hvor investorværdipapirafviklingssystemet opererer, fastsætte og opretholde passende aftalemæssige eller andre retligt bindende ordninger med operatøren af investorværdipapirafviklingssystemet i euroområdet. Disse aftalemæssige eller andre retligt bindende ordninger skal ikke kun præcisere operatøren af værdipapirafviklingssystemet i euroområdets forpligtelse til at gennemføre bestemmelserne i dette bilags afsnit II i sine lovgivningsmæssige ordninger med EØS-operatøren uden for euroområdet, som driver værdipapirafviklingssystemet, der fungerer som formidler, men også en forpligtelse for den EØS-operatør uden for euroområdet, som driver værdipapirafviklingssystemet, der fungerer som formidler, til at gennemføre de lovgivningsmæssige bestemmelser, som er fastsat i afsnit II, i sine aftalemæssige eller andre retligt bindende ordninger med EØS-operatøren uden for euroområdet, der driver udstederværdipapirafviklingssystemet.

c) Det investorværdipapirafviklingssystem, som deltager i linket, betragtes som godkendt af Eurosystemet.

d) Ethvert formidlende værdipapirafviklingssystem og udstederværdipapirafviklingssystemet, der er involveret i linket, er godkendt eller anses for at opfylde godkendelseskriteriet i stk. 1, litra a).

e) ethvert direkte og relayed link, hvorigennem belånbare aktiver kan opbevares mellem udstederværdipapirafviklingssystemet og det investorværdipapirafviklingssystem, der parallelt med det direkte eller relayed link, hvis godkendelse fastsættes, er godkendt af Eurosystemet.

f) Den nationale centralbank i den EØS-stat uden for euroområdet, hvor udstederværdipapirafviklingssystemet driver virksomhed, har forpligtet sig til at indberette oplysninger om de belånbare aktiver, der handles på indenlandske godkendte markeder på en måde fastsat af Eurosystemet.

II. **EUROSYSTEMETS KRAV**

1. For at sikre juridisk soliditet skal en operatør af et værdipapirafviklingssystem godtgøre følgende over for den nationale centralbank i den medlemsstat, hvor det pågældende værdipapirafviklingssystem driver virksomhed, ved at fremlægge bindende retlig dokumentation enten i form af en behørigt udfærdiget kontrakt eller med henvisning til de obligatoriske vilkår og betingelser, der gælder for den pågældende operatør af et værdipapirafviklingssystem, eller på anden måde:

   a) at retten til værdipapirer, som opbevares i et værdipapirafviklingssystem, der drives af den pågældende operatør af værdipapirafviklingssystemet, herunder til værdipapirer, som opbevares gennem de links, der drives af operatøren af værdipapirafviklingssystemet (som holdes på konti, der føres af de linkede operatører af værdipapirafviklingssystemer), er reguleret af loven i en EØS-stat

   b) at retten, som tilkommer deltagerne i værdipapirafviklingssystemet, til værdipapirer, der opbevares i værdipapirafviklingssystemet, er klar, entydig og sikrer, at deltagerne i værdipapirafviklingssystemet ikke er eksponeret mod den pågældende operatør af værdipapirafviklingssystemets insolvens

   c) at retten, i det tilfælde, at værdipapirafviklingssystemet handler i egenskab af et udstederværdipapirafviklingssystem, som tilkommer det linkede investorværdipapirafviklingssystem, til værdipapirer, der opbevares i udstederværdipapirafviklingssystemet, er klar, entydig og sikrer, at investorværdipapirafviklingssystemet og dets deltagere ikke er eksponeret mod operatøren af udstederværdipapirafviklingssystemets insolvens

   d) at retten, i det tilfælde, at værdipapirafviklingssystemet handler i egenskab af et investorværdipapirafviklingssystem, som tilkommer værdipapirafviklingssystemet, til værdipapirer, som opbevares af det linkede udstederværdipapirafviklingssystem, er klar, entydig og sikrer, at investorværdipapirafviklingssystemet og dets deltagere ikke er eksponeret mod operatøren af udstederværdipapirafviklingssystemets insolvens

   e) at ingen panterettighed eller tilsvarende mekanisme i henhold til gældende ret eller aftalemæssige ordninger vil påvirke den nationale centralbanks ret til værdipapirerne i værdipapirafviklingssystemet negativt

   f) at proceduren for fordeling af eventuelle manglende værdipapirer, som opbevares i værdipapirafviklingssystemet, navnlig, men ikke begrænset til, insolvens hos: i) operatøren af værdipapirafviklingssystemet, ii) en tredjepart, som er involveret i opbevaringen af værdipapirerne, eller iii) et linked udstederværdipapirafviklingssystem, er klar og entydig

   g) at procedurerne, som skal følges ved fremsættelse af krav om værdipapirer i henhold til den retlige ramme, der finder anvendelse på værdipapirafviklingssystemet, er klar og entydig, herunder, i det tilfælde at værdipapirafviklingssystemet fungerer som investorværdipapirafviklingssystem, alle formaliteter, som skal være opfyldt i forhold til det linkede udstederværdipapirafviklingssystem.

2. En operatør af et værdipapirafviklingssystem skal sikre, at værdipapiroverførsler foretaget via links er endelige som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF ([1]), hvis det værdipapirafviklingssystem, som den driver, fungerer som et investorværdipapirafviklingssystem. dvs. at det ikke er muligt at tilbagekalde, tilbageføre, annullere eller på anden måde fortryde en sådan overførsel af værdipapirer.

3. Hvis det værdipapirafviklingssystem, som en operatør af et værdipapirafviklingssystem driver, fungerer som et udstedervædipapirafviklingssystem, skal operatøren sikre, at den ikke benytter et tredjepartsinstitut, såsom en bank eller en anden part end det værdipapirafviklingssystem, der fungerer som formidler mellem udstederen og udstederværdipapirafviklingssystemet, ellers skal operatøren sikre, at dens værdipapirafviklingssystem har et direkte eller relayed link med et værdipapirafviklingssystem, som har dette forhold (unikt og direkte forhold).

4. For at kunne anvende linkene mellem værdipapirafviklingssystemer, der anvendes til afvikling af centralbanktransaktioner ([2]), skal der forefindes faciliteter, der gør det muligt at foretage intradag-afvikling efter princippet uden betaling (FOP-afvikling). Hvis der anvendes afvikling efter princippet levering-mod-betaling (DVP-afvikling), skal kontantafviklingen foretages i centralbankpenge. Afvikling kan foretages i realtid på bruttobasis eller i en serie batchoverførsler med endelig intradag-afregning. Dette krav anses for opfyldt for direkte og relayed links, hvor alle værdipapirafviklingssystemerne, der deltager i linket, er afhængige af T2S-tjenesterne.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

([2]) Afviklingsmekanismen, som Eurosystemet anvender til mobilisering af sikkerhedsstillelse, er specificeret i artikel 5, stk. 2.

5. Hvad angår åbningstider og -dage gælder følgende:

   a) Et værdipapirafviklingssystem og dets links skal levere afviklingstjenester på alle TARGET2-bankdage.

   b) Et værdipapirafviklingssystem skal være i drift i tidsrummet fra kl. 07:00-18:00 centraleuropæisk tid (CET) ([3]).

   c) Værdipapirafviklingssystemer, som deltager i direkte links eller relayed links, skal gøre det muligt for deres deltagere at afgive instrukser om afvikling samme dag efter princippet om levering-mod-betaling (DVP-afvikling) via udstederen og/eller det formidlende værdipapirafviklingssystem, alt efter omstændighederne, til investorværdipapirafviklingssystemet som minimum indtil kl. 15.30 CET.

   d) Værdipapirafviklingssystemer, som deltager i direkte links eller relayed links, skal gøre det muligt for deres deltagere at afgive instrukser om afvikling samme dag efter princippet om levering-uden-betaling (FOP-afvikling) via udstederen eller det formidlende værdipapirafviklingssystem, alt efter omstændighederne, til investorværdipapirafviklingssystemet som minimum indtil kl. 17.45 CET.

   e) Værdipapirafviklingssystemet skal have truffet foranstaltninger til sikring af, at den i litra b)-d) anførte åbningstid udvides i tilfælde af en nødsituation.

   Som følge af betingelserne for afvikling i TARGET2-Securities kan de i litra a)-e) fastsatte krav betragtes som opfyldt for værdipapirafviklingssystemer, der er afhængige af T2S-tjenesterne, og for direkte og relayed links, såfremt alle de værdipapirafviklingssystemer, der deltager i linket, er afhængige af T2S-tjenesterne.

III. **ANSØGNINGSPROCEDURE**

1. Operatører af værdipapirafviklingssystemer i euroområdet, som ønsker, at deres tjenester skal kunne anvendes i Eurosystemets kreditoperationer, skal fremsende en ansøgning om at blive godkendt til den nationale centralbank i den medlemsstat, hvor værdipapirafviklingssystemet er etableret.

2. Hvad angår links, herunder links, hvori et EØS-værdipapirafviklingssystem uden for euroområdet deltager, skal operatøren af investorværdipapirafviklingssystemet fremsende ansøgningen om godkendelse til den nationale centralbank i den medlemsstat, hvor investorværdipapirafviklingssystemet driver virksomhed.

3. Eurosystemet kan afvise en ansøgning, eller, såfremt værdipapirafviklingssystemet eller linket allerede er godkendt, suspendere eller trække godkendelsen tilbage, såfremt:

   a) et eller flere af kriterierne for godkendelse i afsnit I ikke er opfyldt

   b) anvendelse af værdipapirafviklingssystemet eller linket vil kunne påvirke sikkerheden og effektiviteten af Eurosystemets kreditoperationer og eksponere Eurosystemet mod risikoen for finansielle tab, eller på anden måde, af forsigtighedshensyn, vurderes at udgøre en risiko for Eurosystemet.

4. Eurosystemets afgørelse om et værdipapirafviklingssystems eller links godkendelse meddeles til den operatør af værdipapirafviklingssystemet, som har indgivet ansøgningen om godkendelse. Eurosystemet begrunder afgørelser med negativt udfald.

5. Værdipapirafviklingssystemet eller linket kan anvendes til Eurosystemets kreditoperationer, når det er blevet offentliggjort på Eurosystemets lister over godkendte værdipapirafviklingssystemer og godkendte links på ECB's websted.

([3]) CET tager højde for ændringen til centraleuropæisk sommertid.

BILAG II

GODKENDELSESKRITERIER FOR ANVENDELSE AF TREPARTSAGENTER (TPA) I EUROSYSTEMETS KREDITOPERATIONER

I. GODKENDELSESKRITERIER FOR TREPARTAGENTERS LEVERING AF TREPARTSFORVALTNING AF SIKKERHEDSSTILLELSE TIL EUROSYSTEMET

1. Eurosystemet fastslår, hvorvidt en trepartsagent (herefter »TPA«) kan godkendes til at levere trepartsforvaltning af sikkerhedsstillelse på grundlag af følgende kriterier:

   a) TPA'en i euroområdet drives af en værdipapircentral, der er etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta, og opfylder de krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 909/2014.

   b) TPA'en leverer sin trepartsforvaltning af sikkerhedsstillelse til Eurosystemet i overensstemmelse med den fælles trepartsmodel (Single Triparty Model) for Europa som fastsat i det fælles regelsæt for forvaltning af sikkerhedsstillelse for Europa (Single Collateral Management Rulebook, SCoRE).

   c) Den nationale centralbank, der tillader brug af trepartsforvaltning af sikkerhedsstillelse via de indenlandske eller direkte adgang-mobiliseringskanaler, har truffet foranstaltninger til og opretholder passende kontraktlige eller andre juridisk bindende aftaler med TPA-operatøren i euroområdet, som omfatter Eurosystemets krav fastsat i afsnit II.

II. EUROSYSTEMETS KRAV

1. For at sikre juridisk soliditet skal en TPA-operatør godtgøre over for den nationale centralbank, som tillader brug af trepartsforvaltning af sikkerhedsstillelse via de indenlandske eller direkte adgang-mobiliseringskanaler, at retten til værdipapirer, der opbevares i et værdipapirafviklingssystem, og som er stillet som sikkerhed hos eller overført til en national centralbank inden for rammerne af trepartsforvaltning af sikkerhedsstillelse, ikke udsætter den nationale centralbank, som sikkerhedshaveren, for modpartens insolvens eller misligholdelse.

2. Den nationale centralbank sikrer, at de kontraktlige aftaler, der er indgået med TPA'en, præciserer, at:

   a) TPA'ens kontraktlige ansvar over for den nationale centralbank ikke er begrænset med hensyn til beløbsstørrelse, og navnlig at ansvaret ikke er omfattet af nogen minimums- eller maksimumsgrænse.

   b) TPA'en er ansvarlig over for den nationale centralbank for alle direkte tab, der er forårsaget af dennes forsømmelighed eller forsætlige misligholdelse af en forpligtelse i forbindelse med leveringen af trepartsforvaltning af sikkerhedsstillelse.

   c) TPA'en er ansvarlig over for den nationale centralbank for uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse fra tredjeparters side, til hvilke den har uddelegeret, videredelegeret eller outsourcet en del af sine opgaver som en TPA, der er godkendt af Eurosystemet.

   d) I tilfælde af force majeure træffer TPA'en rettidige og passende foranstaltninger med henblik på at minimere eventuelle negative konsekvenser for den nationale centralbank.

3. Før aktiver henføres til en trepartstransaktion, udfører TPA'en følgende opgaver:

   a) TPA'en kontrollerer, at ISIN-koden er godkendt på grundlag af den seneste liste over belånbare aktiver fra hjemmecentralbanken (eller af korrespondentcentralbanken i tilfælde af CCBM-transaktioner).

   b) TPA'en kontrollerer, at ISIN-koden ikke er blevet udelukket fra anvendelse i den pågældende transaktion.

   c) TPA'en kontrollerer, at der ikke er en forbudt snæver forbindelse mellem udstederen af værdipapiret og modparten på grundlag af de seneste oplysninger om snævre forbindelser fra hjemmecentralbanken eller korrespondentcentralbanken i tilfælde af CCBM-transaktioner.

   d) TPA'en værdiansætter aktivet i overensstemmelse med de seneste prisfastsættelsesoplysninger fra Eurosystemet.

   e) TPA'en anvender own-use-haircuttet, såfremt aktivet anvendes til eget brug.

4. Til støtte for TPA'ens udførelse af de i stk. 3 omhandlede opgaver anvender TPA'en de data om forvaltning af sikkerhedsstillelse, som den modtager dagligt. Disse data omfatter:

   a) Data om belånbare aktiver — oplysninger om ændringer i listen over belånbare aktiver, dvs. en liste udarbejdet i såkaldt »delta mode«, leveres dagligt til TPA'erne af hjemmecentralbanken (eller af korrespondentcentralbanken i tilfælde af CCBM-transaktioner). Listen over belånbare aktiver i delta mode omfatter kun aktiver:

      i) Som er udstedt i den værdipapircentral, der står for driften af værdipapirafviklingssystemet, hvor sikkerhedsstillelsen opbevares, eller

      ii) Som er udstedt i en værdipapircentral, hvis værdipapirafviklingssystem har et godkendt link til det værdipapirafviklingssystem, hvor sikkerhedsstillelsen opbevares.

En særskilt liste i delta mode over belånbare aktiver opgjort for de enkelte hjemmecentralbanker, kan udarbejdes. Disse data omfatter følgende elementer:

— ISIN

— NATIONAL CENTRALBANK: BIC, der identificerer den nationale centralbank, for hvilken ISIN-koden er godkendt eller ikke-godkendt.

b) Prisfastsættelsesoplysninger — en liste over priserne på de enkelte belånbare aktiver, som er relevante for den pågældende TPA, dvs. en liste udarbejdet i såkaldt »full mode«, fremsendes dagligt af ECB på vegne af Eurosystemet til TPA'erne. Disse data er opgjort på et disaggregeret grundlag og omfatter følgende elementer:

i) Clean price

ii) Påløbne renter

iii) Puljefaktor

iv) Haircut, dvs. standardhaircut, som TPA'en skal anvende på sikkerheden

v) »Close-link haircut«, dvs. yderligere haircut, som TPA'en skal anvende på sikkerheden, hvis sikkerheden er godkendt til modpartens eget brug

vi) Valutakurs (relevant, hvis aktivet er denomineret i en anden valuta end euro)

c) Data om snævre links — oplysninger om ændringer i data om snævre forbindelser, dvs. en liste, der er udarbejdet i delta mode, leveres af ECB på vegne af Eurosystemet kun for modparter med en aktiv trepartstransaktion hver dag, hvor der sker en ændring i sådanne data. Disse data omfatter følgende elementer:

i) ISIN

ii) Modpart — BIC, der identificerer den modpart, der har en tæt forbindelse til ISIN-koden.

5. Dataene, der er angivet i punkt 4, fremsendes til TPA'en ved udgangen af hver bankdag og finder anvendelse fra begyndelsen af den følgende bankdag. Alle data leveres ved hjælp af et ISO 20022-virksomhedsdokument. Under ekstraordinære omstændigheder kan TPA'en anmodes om at behandle og anvende ajourførte data på intradagsbasis. Desuden skal TPA'en overholde følgende regler i forbindelse med dataene:

a) Hvis det ikke er muligt at videresende data om forvaltning af sikkerhedsstillelse på en given dag, anvender TPA'en som standard tidligere oplyste priser.

b) TPA'en skal behandle dataene fortroligt og må udelukkende anvende disse til det formål at stille sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer.

c) Disaggregerede data om prisfastsættelse må ikke deles med deles med sikkerhedsstillere (dvs. modparter). TPA'en må kun oplyse sikkerhedsstilleren om værdien af sikkerhedsstillelsen pr. ISIN-kode.

6. Substitution af sikkerhedsstillelse skal ske ved hjælp af procedurer, der knytter frigivelsen af de værdipapirer, der oprindeligt blev stillet som sikkerhed, sammen med leveringen af den nye sikkerhed, dvs. på grundlag af levering-mod-levering (DvD) eller levering-mod-betaling (DvP). Alternativt kan substitution af sikkerhedsstillelse ske ved, at den nye sikkerhed deponeres, inden den oprindeligt stillede sikkerhed frigives.

7. TPA'en skal have indført foranstaltninger til sikring af, at de drifts- og skæringstidspunkter, der er fastsat i det fælles regelsæt for forvaltning af sikkerhedsstillelse for Europa, forlænges i nødstilfælde.

8. For at gøre det lettere at realisere sikkerhedsstillelse skal TPA'en opfylde følgende krav:

a) TPA'en skal have indført procedurer og processer, der sikrer, at sikkerhedsstillelsen er tilgængelig på en rettidig måde med henblik på realisering i tilfælde af en godkendt modparts misligholdelse. I tilfælde af misligholdelse fra en modparts side, som har en aktiv trepartstransaktion, skal TPA'en på hjemmecentralbankens anmodning — via korrespondentcentralbanken i tilfælde af CCBM — uden unødig forsinkelse suspendere alle aktiviteter i forbindelse med trepartstransaktionen. På en national centralbanks anmodning skal TPA'en uden unødig forsinkelse også overføre den pågældende sikkerhed fra aktivkontoen (dvs. den konto, som modtager sikkerheden) til en anden T2S-værdipapirkonto, som den nationale centralbank har udpeget med henblik på realisering af sikkerhedsstillelse.

b) TPA'en skal sikre, at der ikke er nogen tekniske eller operationelle begrænsninger for adgangen til sikkerhedsstillelsen i tilfælde af en national centralbanks realisering af sikkerhedsstillelsen.

c) TPA'en skal sikre, at den operationelle ramme i tilstrækkelig grad afbøder muligheden for fejl i udførelsen.

III. **ANSØGNINGSPROCEDURE**

1. TPA-operatører i euroområdet, som ønsker, at deres tjenester skal kunne anvendes i Eurosystemets kreditoperationer, skal ansøge om at blive godkendt til den nationale centralbank i den medlemsstat, hvor TPA-operatøren er etableret.

2. Eurosystemet kan afvise en ansøgning, eller, såfremt TPA'en allerede er godkendt, begrænse, suspendere eller trække godkendelsen tilbage, såfremt:

a) et eller flere af kriterierne for godkendelse i afsnit I ikke er opfyldt

b) anvendelse af TPA'en vil kunne påvirke sikkerheden og effektiviteten af Eurosystemets kreditoperationer og eksponere Eurosystemet mod risikoen for finansielle tab, eller på anden måde, af forsigtighedshensyn, vurderes at udgøre en risiko for Eurosystemet.

3. Eurosystemets afgørelse om en TPA's godkendelse meddeles til den TPA-operatør, som har indgivet ansøgningen om godkendelse. Eurosystemet begrunder afgørelser med negativt udfald.

4. En TPA kan anvendes til Eurosystemets kreditoperationer, når det er blevet offentliggjort på Eurosystemets liste over godkendte TPA'er på ECB's websted.

BILAG III

FÆLLES KARAKTERISTIKA FOR VILKÅR OG BETINGELSER, NÅR DE FUNGERER SOM KORRESPONDENTCENTRALBANK FOR GÆLDSFORDRINGER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Modparter kan anvende gældsfordringer til at stille sikkerhed i Eurosystemets kreditoperationer på tværs af grænserne (dvs. modparterne kan opnå midler fra deres respektive hjemmecentralbank — den nationale centralbank i den medlemsstat, der har euroen som valuta, hvor de er beliggende — ved at gøre brug af gældsfordringer, der er omfattet af en anden lovgivning end lovgivningen i den jurisdiktion, hvor hjemmecentralbanken er etableret). Den nationale centralbank i det land, hvis lovgivning regulerer gældsfordringen, fungerer som korrespondentcentralbank.

2. Disse vilkår og betingelser finder anvendelse, når [indsæt centralbankens navn] handler som en centralbank [indsæt hvis relevant: for gældsfordringer mobiliseret af [indsæt navn på hjemmecentralbankens modpart]].

3. En modpart, der ønsker at mobilisere en gældsfordring, der er omfattet af lovgivningen i [indsæt landets navn], skal overholde følgende bestemmelser, som supplerer de vilkår og betingelser, der gælder mellem modparten og hjemmecentralbanken.

4. Korrespondentcentralbanken træffer alle foranstaltninger i henhold til disse vilkår og betingelser på vegne af hjemmecentralbanken, og korrespondentcentralbankens handlinger og undladelser tilskrives hjemmecentralbanken. Forpligtelsen til at opfylde kravene i disse vilkår og betingelser påhviler modparten.

Artikel 2

Aftale om sikkerhedsstillelse

Den juridiske ordning for sikkerhedsstillelse, der anvendes til at oprette en sikkerhedsrettighed, er [tilsagn/tildeling/flydende pant].

Artikel 3

Gældsfordringsaftale

1. Gældsfordringen [behøver/behøver ikke] at indeholder yderligere klausuler.

2. [indsæt hvis relevant: Følgende yderligere klausuler skal medtages i aftalen om gældsfordringen: [indsæt teksten til de yderligere klausuler]].

Artikel 4

Oplysninger, der skal indberettes forud for den første mobilisering af gældsfordringer

1. Forud for den første mobilisering af gældsfordringer skal modparten informere hjemmecentralbanken om sin hensigt om at mobilisere aktiver, hvor [indsæt centralbankens navn] handler som korrespondentcentralbank.

2. Modparten skal indsende følgende oplysninger til hjemmecentralbanken med henblik på videregivelse til [indsæt centralbankens navn] af [e-mail/post] til følgende adresse: [indsæt e-mailadresse eller postadresse]:

[a) de i artikel 5 omhandlede oplysninger om kreditvurderingskilden.]

[b) [indsæt hvis relevant: en liste over modpartens godkendte underskrifter]].

Artikel 5

Registrering af kreditvurderingskilden

1. En modpart skal registrere kreditvurderingskilden hos hjemmecentralbanken forud for den første mobilisering af gældsfordringer.

2. Hvis en modpart foretager den i stk. 1 omhandlede registrering, skal den som minimum give hjemmecentralbanken de data, der er fastsat i [indsæt henvisning til minimumsdatakrav].

3. Hvis en modpart ønsker at ændre den registrerede kreditvurderingskilde, skal modparten overholde stk. 1 og 2 med nærmere oplysninger om den alternative kreditvurderingskilde.

Artikel 6

Registrering af gældsfordringer

1. Gældsfordringer skal registreres hos [indsæt centralbankens navn] forud for mobilisering. En modpart skal sende registreringsinstruksen til hjemmecentralbanken med henblik på videreoverførsel til korrespondentcentralbanken.

2. Hvis en modpart indsender en registreringsinstruks som omhandlet i stk. 1, skal den som minimum indsende de data, der er fastsat i [indsæt henvisning til minimumsdatakrav].

3. [indsæt centralbankens navn] tildeler en standardiseret gældsfordringsidentifikator fra Eurosystemet til hver enkelt gældsfordring, som er blevet registreret.

4. Hjemmecentralbanken underretter modparten om Eurosystemets gældsfordringsidentifikator.

5. Modparten skal angive Eurosystemets gældsfordringsidentifikator i alle fremtidige instrukser vedrørende gældsfordringen.

6. Offentlig registrering af gældsfordringen er [er også/er ikke] påkrævet.

[indsæt hvis relevant: Korrespondentcentralbanken/modparten registrerer gældsfordringen i [navn på registret], der føres af [indsæt navn på den myndighed, der fører registret]].

[Indsæt følgende, hvis modparten registrerer gældsfordringen: Modparten skal bekræfte registreringen til [indsæt korrespondentcentralbankens navn.]]

Artikel 7

Indgivelse af dokumentation

Der indgives dokumentation [skal/skal ikke] som en del af registreringsprocessen.

[indsæt hvis anvendelig: Modparten meddeler [indsæt korrespondentcentralbankens navn] en kopi af aftalen om gældsfordringen pr. [e-mail/post] til følgende adresse: [indsæt e-mailadresse eller postadresse]].

Artikel 8

Bekræftelse af registrering

En gældsfordring anses for at være registreret, hvis kravene i artikel 5 og 6 og, hvor det er påkrævet, artikel 7, er opfyldt. Hjemmecentralbanken skal give modparten en bekræftelse af registreringen.

Artikel 9

Underretning af debitor og garant forud for mobiliseringen af gældsfordringen

1. Underretning af debitor forud for mobiliseringen af gældsfordringen [er/er ikke] er påkrævet.

a) [indsæt hvis anvendelig: Underretning foretages i henhold til [indsæt land] lovgivning forud for mobiliseringen af gældsfordringen ved [centralbanken/modparten]].

b) [Indsæt følgende, når underretningen foretages af modparten: Når underretningen foretages af modparten, sender den en bekræftelse af underretningen til [indsæt centralbankens navn] via [e-mail/post] til følgende adresse: [indsæt e-mailadresse eller postadresse]].

2. Underretning af garanten forud for mobiliseringen af gældsfordringen [er/er ikke] er påkrævet.

a) [indsæt hvis anvendelig: Underretning foretages i henhold til [indsæt land] lovgivning forud for mobiliseringen af gældsfordringen ved [centralbanken/modparten]].

b) [Indsæt følgende, når underretningen foretages af modparten: Når underretningen foretages af modparten, sender den en bekræftelse af underretningen til [indsæt centralbankens navn] af [e-mail/post] til følgende adresse: [indsæt e-mailadresse eller postadresse]].

Artikel 10

Mobilisering af gældsfordringer

Hvis en gældsfordring er blevet registreret, og underretningskravene i artikel 9 er opfyldt, kan gældsfordringen mobiliseres som sikkerhed. For at mobilisere en gældsfodring skal en modpart indgive instrukser til hjemmecentralbanken, som videresender instruktionerne til [indsæt centralbankens navn] til yderligere behandling.

Artikel 11

Underretning af debitor og garant efter mobiliseringen af gældsfordringen

1. Underretning af debitor efter mobiliseringen af gældsfordringen [er/er ikke] er påkrævet.

a) [indsæt hvis anvendelig: Underretning foretages i henhold til [indsæt land] lovgivning efter mobiliseringen af gældsfordringen ved [centralbanken/modparten]].

b) [Indsæt følgende, når underretningen foretages af modparten: Når underretningen foretages af modparten, sender den en bekræftelse af underretningen til [indsæt centralbankens navn] via [e-mail/post] til følgende adresse: [indsæt e-mailadresse eller postadresse]].

2. Underretning af garanten forud for mobiliseringen af gældsfordringen [er/er ikke] er påkrævet.

a) [indsæt hvis anvendelig: Underretning foretages i henhold til [indsæt land] lovgivning efter mobiliseringen af gældsfordringen ved [centralbanken/modparten]].

b) [Indsæt følgende, når underretningen foretages af modparten: Når underretningen foretages af modparten, sender den en bekræftelse af underretningen til [indsæt centralbankens navn] af [e-mail/post] til følgende adresse: [indsæt e-mailadresse eller postadresse]].

Artikel 12

Ændringer, der påvirker mobiliserede gældsfordringer

1. En modpart skal underrette hjemmecentralbanken om enhver ændring i de centrale dataelementer vedrørende mobiliserede gældsfordringer i løbet af den næste bankdag.

2. Hjemmecentralbanken skal dele de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, med [indsæt centralbankens navn].

Artikel 13

Demobilisering af gældsfordringer

En modpart skal indsende instrukser om at demobilisere en gældsfordring til hjemmecentralbanken, som videresender instrukserne til [indsæt centralbankens navn] til yderligere behandling.

Artikel 14

Gebyrer

[indsæt centralbankens navn] [opkræver/opkræver ikke] gebyrer for mobiliseringen og forvaltningen af gældsfordringer. [Indsæt, hvis der opkræves gebyrer: Nærmere oplysninger om de opkrævede gebyrer er angivet i dokumentet »Collateral management in Eurosystem credit operations — information for Eurosystem counterparties«, som offentliggøres på ECB's websted. Hjemmecentralbanken debiterer gebyrerne månedligt fra modpartens primære MCA i TARGET.]

BILAG IV

FÆLLES KARAKTERISTIKA FOR VILKÅR OG BETINGELSER, NÅR DE FUNGERER SOM BISTÅENDE CENTRALBANK FOR GÆLDSFORDRINGER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Hvis en gældsfordring er underlagt lovgivningen i hjemmecentralbankens jurisdiktion, og en eller flere af gældsfordringens debitorer, garanter eller kreditorer befinder sig i en anden medlemsstat i euroområdet, kan hjemmecentralbanken anmode om støtte fra en bistående centralbank til at yde bistand og rådgivning til hjemmecentralbanken om mobiliseringen af gældsfordringen. Den bistående centralbank er den nationale centralbank i den medlemsstat, hvor debitoren og/eller garanten og/eller kreditoren for en gældsfordring befinder sig.

2. Disse vilkår og betingelser finder anvendelse, når [indsæt den bistående centralbanks navn] handler som en bistående centralbank.

3. En modpart, der ønsker at mobilisere en gældsfordring, hvor [indsæt centralbankens navn] handler som bistående centralbank, skal overholde følgende bestemmelser, som supplerer de vilkår og betingelser, der gælder mellem modparten og hjemmecentralbanken.

Artikel 2

Aftale om sikkerhedsstillelse

Den juridiske ordning for sikkerhedsstillelse, der anvendes til at oprette en sikkerhedsrettighed, er [tilsagn/tildeling/flydende pant].

Artikel 3

Gældsfordringsaftale

Gældsfordringsaftalen [behøver/behøver ikke] at indeholde yderligere klausuler med henblik på at lette oprettelsen af yderligere sikkerhedsrettigheder efter mobilisering af gældsfordringen.

[indsæt hvis relevant: Følgende yderligere klausuler skal medtages i aftalen om gældsfordringen: [indsæt teksten til de yderligere klausuler]].

Artikel 4

Registrering af gældsfordringer

Offentlig registrering af gældsfordringen er [er også/er ikke] påkrævet.

[Indsæt hvis relevant: Når [indsæt centralbankens navn] handler som bistående centralbank er registrering [er/er ikke] påkrævet i henhold til kravene i de lovvalgsregler, der gælder i den jurisdiktion, hvor hjemmecentralbanken er etableret. Registreringen foretages i overensstemmelse med reglerne for den jurisdiktion, der kræver registrering].

[Indsæt hvis relevant: Registrering udføres, i [registrer navn] ajourført af [indsæt navn på den myndighed, der ajourfører registret], i henhold til de regler, der gælder for registret, af [hjemmecentralbanken/modparten]].

[Indsæt følgende, når den offentlige registrering foretages af modparten: Når den offentlige registrering foretages af modparten, sendes en bekræftelse af registreringen til hjemmecentralbanken pr. [e-mail/post]].

Artikel 5

Underretning af debitor og garant forud for mobiliseringen af gældsfordringen

1. Underretning af debitor forud for mobiliseringen af gældsfordringen [er/er ikke] er påkrævet.

a) [indsæt hvis anvendelig: Underretning foretages i henhold til [indsæt land] lovgivning forud for mobiliseringen af gældsfordringen ved [hjemmecentralbanken/modparten]].

b) [Indsæt følgende, når underretningen foretages af modparten: Når underretningen foretages af modparten, sendes en bekræftelse af underretningen til hjemmecentralbanken pr. [e-mail/post]].

2. Underretning af garanten forud for mobiliseringen af gældsfordringen [er/er ikke] er påkrævet.

a) [Indsæt hvis relevant: Underretning foretages i henhold til [indsæt land] lovgivning forud for mobiliseringen af gældsfordringen ved [hjemmecentralbanken/modparten]].

b) [Indsæt følgende, når underretningen foretages af modparten: Når underretningen foretages af modparten, sendes en bekræftelse af underretningen til hjemmecentralbanken pr. [e-mail/post]].

Artikel 6

Underretning af debitor og garant efter mobiliseringen af gældsfordringen

1. Underretning af debitor efter mobiliseringen af gældsfordringen [er/er ikke] er påkrævet.

a) [Indsæt hvis relevant: Underretning foretages i henhold til [indsæt land] lovgivning forud for mobiliseringen af gældsfordringen ved [hjemmecentralbanken/modparten]].

b) [Indsæt følgende, når underretningen foretages af modparten: Når underretningen foretages af modparten, sendes en bekræftelse af underretningen til hjemmecentralbanken pr. [e-mail/post]].

2. Underretning af garanten efter mobiliseringen af gældsfordringen [er/er ikke] er påkrævet.

a) [Indsæt hvis relevant: Underretning foretages i henhold til [indsæt land] lovgivning forud for mobiliseringen af gældsfordringen ved [hjemmecentralbanken/modparten]].

b) [Indsæt følgende, når underretningen foretages af modparten: Når underretningen foretages af modparten, sendes en bekræftelse af underretningen til hjemmecentralbanken pr. [e-mail/post]].

BILAG V

ØVRIGE FORMÅL MED MOBILISERING AF SIKKERHEDSSTILLELSE

	Formål	Definition
1	**Likviditetsstøtte i krisesituation (Emergency Liquidity Assistance)**	Sikkerhed, som er reserveret med henblik på at blive stillet som sikkerhed for likviditetsstøtte i krisesituationer (ELA-operationer).
2	**Garanti vedrørende detailbetalingssystemer (Retail Payment System Guarantee)**	Sikkerhed, som er reserveret af deltagerne i et detailbetalingssystem for at sikre, at betalinger i systemet kan gennemføres ved hjælp af en garanti.
3	**CCP-marginfond (CCP Margin Fund)**	Sikkerhed, som er reserveret af en CCP på vegne af en CCP-deltager for at opfylde forpligtelser i forbindelse med marginkrav. For at opfylde kravene i henhold til EMIR skelner hvert marginkrav mellem marginkrav i form af fastforrentede værdipapirer og marginkrav i form af kontante midler/derivater. Herefter skelnes der yderligere mellem clearingmedlemmets handler for egen regning og clearingmedlemmets handler for kunder.
4	**CCP-misligholdelsesfond (CCP Default Fund)**	Sikkerhed, som er reserveret af en CCP på vegne af en CCP-deltager for at opfylde forpligtelser i forbindelse med en misligholdelsesfond. For at opfylde kravene i henhold til EMIR skelner hvert krav på sikkerhed i forbindelse med misligholdelse mellem sikkerhedskrav i form af fastforrentede værdipapirer og sikkerhedskrav i form af kontante midler/derivater i forbindelse med clearingmedlemmets handler for egen regning.
5	**Eurosystemets tjenesteydelser vedrørende forvaltning af valutareserver (Eurosystem Reserve Management Services)**	Sikkerhed, som er reserveret med henblik på tilvejebringelse af Eurosystemets tjenesteydelser vedrørende forvaltning af valutareserver til centralbanker, monetære myndigheder eller statslige institutioner beliggende uden for euroområdet og til internationale organisationer.
6	**Pengesedler**	Sikkerhed, som er reserveret som en garanti for dækning af et eventuelt underskud fra kontantindløsning og -hævning.
7	**Valutatransaktioner (FX Transactions)**	Sikkerhed, som er reserveret til forebyggelse af valutakursudsving i forbindelse med valuta- og guldtransaktioner.
8	**Garanti vedrørende checks (Cheque Guarantee)**	Sikkerhed, som er reserveret som en garanti for clearing/omløb af bankchecks.
9	**Nationale indskudsgarantier (National Deposit Insurance)**	Sikkerhed, som er reserveret for at opfylde forpligtelser i forbindelse med nationale indskudsgarantier.
10	**SEPA direkte debitering (SEPA Direct Debit)**	Sikkerhed, som er reserveret med henblik på at fungere som en garanti for opfyldelsen af modparters direkte SEPA-betalinger (SEPA Direct Debit, SDD).
11	**Straksbetalinger (Instant Payments)**	Sikkerhed, som er reserveret med henblik på at fungere som en garanti for opfyldelsen af akutte likviditetsbehov i forbindelse med straksbetalingsordninger.
12	**Eurosystemets repofacilitet for udenlandske centralbanker (Eurosystem Repo Facility for Foreign Central Banks)**	Sikkerhed, som er reserveret som sikkerhedsstillelse for likviditet i euro ydet til centralbanker uden for euroområdet inden for rammerne af Eurosystemets repofacilitet for centralbanker.
13	**Kontantforvaltningstjenester mod sikkerhedsstillelse (Collateralised Cash Management Services**	Sikkerhed, som er reserveret med henblik på tilvejebringelse af de kontantforvaltningstjenester mod sikkerhedsstillelse, som en centralbank (der fungerer som finansiel agent) tilbyder offentlige indenlandske institutionelle kunder.